

hænder iac mik ok minom arfuom the for:da twadela i for:da gardh i Kæfsio ok tileghnar them oc hemol gør for:da abota oc conuent i Nydall till æwerdhelika ægho meth allom them rættom tillaghum, som them aff alder tillighat hafer, ængo wndantakno. Till mere wisso ok bætre forwaring bedhis iac ærlika manna incigle Andris Knwtzsons i Tyngill oc Thordh Jønissons meth mino eghno hængd fore thetta breff. Datum Nydall, anno Domini m^ocdxvij^o, ipso die ascensionis Domini. In testimonium premissorum.

På frånsidan: Tyngil mutatum in Kæpssio.

Sigillen: N. 1. Ett sjöblad med omskr.: s. AKO TORBERSSON; N. 2. Otydligt (hjärtformig figur?) med omskr.: s. ANDR . . . SON; N. 3. Se N. 50.

2369. 1417 d. 29 Maj. Vadstena kloster.

Notariatsintyg om det vittnesmål Vadstenamunken Thorirus Andreæ afgifvit angående den Padis kloster tillerkända patronatsrätten till Borgå kyrka.

Afskr. i Reg. Eccl. Aboëns. (Svartboken) fol. 74 v.—75 v. ¹⁾

In nomine Domini amen. Anno a natiuitate eiusdem med[x]vij, indicione decima, die xxix mensis Maij, hora sexta vel quasi, in locutorio fratrum monasterii sancte Marie et Birgitte in Vatzsteno ordinis sancti Augustini sancti Saluatoris nuncupati, Lincopensis dyocesis, in mei notarii publici testiumque infrascriptorum presencia personaliter constitutus venerabilis ac circumspetus vir, magister Fredericus Trast, canonicus Aboensis, procurator reuerendi in Christo patris et domini, domini Magni, Dei et apostolice sedis gracia episcopi Aboensis, et procuratorio nomine, vt asseruit, religiosum ac Deo deuotum virum fratrem Thornerum Andree, professum dicti monasterii Watzstenensis, in verbo veritatis et sacerdocii tam seriosis quam humilibus instanciis requisit ac requisito instanciam supplicauit vt, remotis dolo et fraude, fauore, odio uel timore, meram, simplicem et nudam, quam sciret de et super infrascripto negocio, solo veritatis intuitu, diceret veritatem, ipsius super hoc conscienciam onerando, qui dictus frater Thornerus sponte et libere non coactus nec vlla doli uel fraudis machinacione, vt dixit, circumventus, respondit in hec verba uel eis in effectum similia ipsumque infrascriptum se dixit in talium verborum veritate a suis senioribus accepisse. Quando, inquit, rex Magnus reuertebatur de Rucia, dedit dominis abbati et conuentui pro tempore existentibus monasterii Padis, ordinis Cisterciensis, Reualiensis dyocesis, et realiter assignauit juspatronatus ecclesie parrochialis Borghaa suarumque cappellarum, Aboensis dyocesis, accedente ad hoc speciali beniuolencia et consensu reuerendi patris, domini Hemingi, tunc episcopi Aboensis, felicis memorie, qui simili modo ad importunas instancias dicti domini regis eisdem abbati et conuentui iura temporalia et spiritualia prefatarum ecclesie et capellarum contulit et vniuit, talibus nihilominus in huiusmodi negocio (seu) conditione et moderamine adhibitis et seruatis, quod prelibatus dominus rex in ecclesia cathedrali Aboensi duas canoñas fundaret, quas et fundauit per colonias regias in

¹⁾ Jemförd och på vissa ställen rättad i enlighet med en annan afskrift ibid. fol. 83—83 v.; på det senare stället är årtalet rätt angifvet.

Tessia et alias colonias, de quarum nominibus dictus frater Thornerus dixit se non recordari, easque dictis canoniis applicauit ad diuini cultus augmentum perpetuo duraturas. Tandem vero dictis coloniis per officiales domini regis Alberti, prefati domini Magni immediati successoris, videlicet dominum Nicolaum Thuresson militem et Sunonem Haquonsson, tunc capitaneum castris Wiborgh, auctoritate regia reuocatis, dictisque canoniis cassatis et in irritum retractatis, prefatus dominus episcopus Aboensis prefatas collacionem et vnionem dictis abbati et conuentui sic per eum vt premittitur factas, cassauit, irritauit et modo simili reuocauit et dimisso eis dumtaxat dicto iure patronatus seu presentacionis prelibato idem reuerendus pater dominus episcopus Aboensis dictam ecclesiam Borghaa cum cappella Sibba venerabili viro domino Olao Jacobi de Vlsby, tunc seniori et pociori canonico Aboensi, cappellam vero Perna domino Andree dicto de Perna auctoritate ordinaria contulit eis curam et administracionem in spiritualibus et temporalibus assignando; mortuo tandem dicto domino Hemingo, episcopo Aboensi, successor eius immediatus magister Johannes Petri, nacione Arosiensi in Swecia, postquam etiam confirmatus episcopus Aboensis, omnia iura dictarum ecclesiarum tam in temporalibus quam in spiritualibus reuocauit dictis abbati et conuentui de Padis, nullo penitus reseruato, conferens ipsam ecclesiam Borgha cum dictis suis cappellis cuidam domino Johanni Amberni dicto Gran, qui eandem ecclesiam et cappellas per xij annos uel quasi continue rexit et possedit pacifice et quiete sine omni solucione seu annua pensione dictis abbati et conuentui aut alteri eorum nomine facienda, mortuo autem dicto magistro Johanne Petri, episcopo Aboensi, superueniens dominus Johannes dictus Westfal, tunc episcopus Aboensis, ad inportunas instancias Boecii Joanson, tunc dapiferi Swecie, de mera gracia predicta iura dictarum ecclesie Borgha et capellarum suarum prelibatis abbati et conuentui de Padis restituit donec ea ipse uel successor eius duceret reuocanda, transferens dictum dominum Johannem Amberni de ipsa ecclesia Borgha ad ecclesiam curatam Hattala in Tauastia. Super quibus omnibus et singulis dictus magister Fredericus procuratorio nomine quo supra fieri sibi peccit per me notarium infrascriptum vnum vel plura instrumentum publicum seu publica instrvmenta. Acta sunt hec anno, indicione, die, mense, hora et loco supradictis, apostolica sede vacante, presentibus ibidem venerabili et religioso viro domino Stenone abbate monasterii sancti Michaelis in Munckaliif, ordinis sancti Benedicti, Bergensis [diocesis], et honorabili viro domino Petro Cholneri, canonico Scarensi et cancellario domini Scarensis, testibus ad premissa vocatis specialiter et rogatis.

Et ego Johannes Schutte, clericus Hildesemensis, publicus imperiali auctoritate notarius, quia huiusmodi verborum requisicioni, supplicacioni, produccioni omnibusque aliis et singulis premissis, dum sic vt premittitur fierent et agerentur, vna cum dictis testibus presens interfui eaque sic fieri vidi et audiui, ideoque in hanc presentem formam propria mea manu scriptam redegi, quam signo nomineque meis solitis et consuetis signaui rogatus et requisitus in fidem et testimonium omnium et singulorum premissorum; (rasuram vero istarum trium dictionum a principio instrvmenti numerando in xiiij riga positarum videlicet: et realiter assignauit, non vicio sed errore haberi approbo).

Utfärdad i den under N. 2374 införda vidimationen.